

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/17868 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 3 april 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 28 oktober 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een verzoek van appellant om heroverweging van het besluit van 29 mei 1998 waarbij de aan hem verleende vergunning tot vestiging is ingetrokken, afgewezen.

Bij besluit van 13 maart 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 april 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 16 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.C. Brugman, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

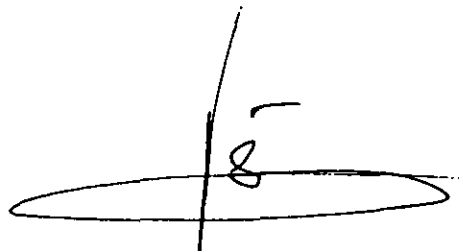
w.g. Brugman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 juni 2007

205

Verzonden: **28 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle
sector bestuursrecht
enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken

regnr.: Awb 06/17868

UITSpraak

inzake:

geboren op
van Marokkaanse nationaliteit,
IND dossiernummer 9703.18.6012,
gemachtigde: mr. J.M. Walther, advocaat te Utrecht,
eiser,

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE
als rechtsoptvolger van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. N. El Aidi, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Bij besluit van 29 mei 1998 is de aan eiser verleende vestigingsvergunning ingetrokken. Het daartegen gerichte bezwaar is bij besluit van 19 april 1999 ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 3 februari 2000 is het daartegen gerichte beroep ongegrond verklaard.
- 1.2 Op 25 juni 2002 heeft eiser (onder meer) verzocht terug te komen op het besluit van 29 mei 1998. Bij besluit van 7 oktober 2002 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken het verzoek afgewezen. Het daartegen gerichte bezwaar is bij besluit van 18 maart 2003 ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 28 september 2004 is (onder meer) het daartegen gerichte beroep gegrond verklaard, het bezwaar tegen het besluit van 7 oktober 2002 gegrond verklaard, het besluit van 7 oktober 2002 herroepen en bepaald dat het verzoek om herziening zal worden doorgezonden naar verweerder als een geschrift tot behandeling waarvan kennelijk verweerder bevoegd is.
- 1.3 Bij besluit van 28 oktober 2005 heeft verweerder de aanvraag van 25 juni 2002 afgewezen. Bij brief van 18 november 2005 is daartegen bezwaar gemaakt. Verweerder heeft dit bezwaar bij besluit van 13 maart 2006 ongegrond verklaard.
- 1.4 Bij brief van 7 april 2006 is daartegen beroep ingesteld. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.5 Het beroep is ter zitting van 22 maart 2007 behandeld. Eiser heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich eveneens doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 Blijkens de gronden van het beroep en het verhandelde ter zitting beperkt het beroep zich tot de vraag of sprake is van nieuwe feiten dan wel gewijzigde omstandigheden die verweerder ertoe

hadden moeten nopen om terug te komen op het besluit tot intrekking van de vestigingsvergunning, waarbij centraal staat de vraag of sprake is van een verplaatsing van het hoofdverblijf van eiser. Voorts is in geschil of is gebleken van dusdanig bijzondere feiten en individuele omstandigheden dat om klemmende redenen van humanitaire aard aan eiser een verblijfsvergunning moet worden verleend.

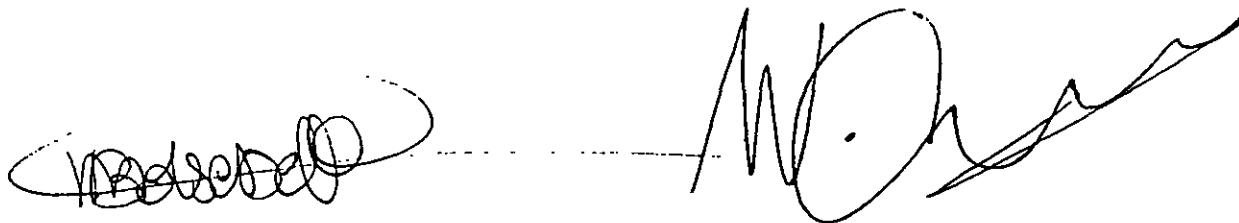
- 2.2 Voor zover thans van belang heeft verweerder in het besluit overwogen dat hetgeen namens eiser is aangevoerd geen aanleiding geeft om terug te komen op de beslissing de vestigingsvergunning van eiser in te trekken. Niet valt in te zien waarom de stukken die na 1997 zijn overgelegd redelijkerwijs niet eerder hadden kunnen worden ingediend. Gelet op de periode waarop de stukken zien hadden deze gegevens in de eerdere procedure naar voren gebracht kunnen worden. Dat dit niet is gebeurd valt eiser aan te rekenen en valt derhalve in de eigen verantwoordelijkheidssfeer. Verweerder heeft voorts overwogen dat niet is gebleken van dusdanige bijzondere en individuele omstandigheden dat het onthouden van een verblijfsvergunning aan eiser een zeer klemmende humanitaire situatie oplevert op grond waarvan eiser alsnog een verblijfsvergunning dient te worden verleend.
- 2.3 De rechtbank stelt voorop dat, anders dan verweerder in het verweerschrift en ter zitting heeft betoogd, artikel 4:6 Algemene wet bestuursrecht (Awb) uitsluitend van toepassing is indien, na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking sprake is van een nieuwe aanvraag. In de onderhavige procedure is daarvan geen sprake, zodat artikel 4:6 Awb toepassing mist. Verweerdere betoog kan in zoverre wel gevolgd worden dat bij een verzoek als het onderhavige de aan te leggen toets naar de vraag of sprake is van nieuwe feiten of gewijzigde omstandigheden een soortgelijke toets is als neergelegd in artikel 4:6 Awb.
- 2.4 De rechtbank ziet zich derhalve thans gesteld voor de vraag of in casu sprake is van nieuwe feiten of gewijzigde omstandigheden die verweerder ertoe hadden moeten nopen om terug te komen op het besluit tot intrekking van de vestigingsvergunning. Deze vraag dient ontkennend te worden beantwoord. De door eiser ingebrachte verklaringen van de behandelend psychiater hadden eerder kunnen en derhalve moeten worden overgelegd. Eisers betoog dat hem niet kan worden aangerekend dat de verklaringen van de psychiater pas na 2000 beschikbaar zijn geworden, omdat de communicatie met hem moeizaam was vanwege zijn psychische klachten, is onvoldoende om tot een ander oordeel te leiden.
- 2.5 Gelet op het voorgaande komt de rechtbank niet toe aan een inhoudelijke beoordeling van de vraag of is gebleken van dusdanig bijzondere feiten en individuele omstandigheden dat om klemmende redenen van humanitaire aard aan eiser een verblijfsvergunning moet worden verleend.
- 2.6 Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.
- 2.7 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3 **BESLISSING**

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.J.B. Cornelissen in tegenwoordigheid van mr. M.H.B. Bokseveld als griffier en in het openbaar uitgesproken op

03 APR. 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: **03 APR. 2007**

De Waal & Zumpolle
ADVOCATEN

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 1 MEI 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State

HOGER BEROEPSCHRIFT

Appellant :
 adres en woonplaats : Marokko
 gekozen woonplaats : Utrecht aan de Biltstraat 101 op
 het kantoor van de advocaat en procureur:
 gemachtigde : mr. J.M. Walther die hierbij, gelet op het
 bepaalde in art. 70 VW 2000, uitdrukkelijk
 verklaart tot het instellen van dit hoger
 beroep door appelland bepaaldelijk te zijn
 gevolmachtigd;

correspondentieadres : Postbus 13336, 3507 LH te Utrecht

=tegen=

Verweerder : Staatssecretaris van Justitie
 adres en plaatsnaam : Postbus 40052 8004 DB Zwolle
 gemachtigde : P.A.L.A. van Ittersum

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank, Sector Bestuursrecht, te 's Gravenhage zitting houdende te Zwolle van 3 april 2007 (productie 1) waarbij het beroep d.d. 7 april 2006 tegen het besluit d.d. 13 maart 2006, ongegrond is verklaard. De uitspraak is aangehecht.

Procesverloop

Op 25 juni 2002 is verweerder verzocht om terug te komen op een eerder genomen rechtens onaantastbaar besluit (d.d. 29 mei 1998). Bij besluit d.d. 7 oktober 2002 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken het verzoek afgewezen. Het tegen dit besluit ingediende bezwaarschrift is bij besluit d.d. 18 maart 2003 ongegrond verklaard. Bij uitspraak d.d. 28 september 2004 heeft de rechtbank Den Haag zittinghoudende te Breda het beroep gegrond verklaard en bepaald, dat het besluit d.d. 7 oktober 2002 wordt doorgezonden aan verweerder. Bij besluit d.d. 28 oktober 2005 heeft verweerder het verzoek afgewezen. Het tegen dit besluit ingediende bezwaar is bij besluit d.d. 13 maart 2006 ongegrond verklaard. Bij uitspraak d.d. 3 april 2007 heeft de rechtbank het beroep ongegrond verklaard.

1 mei 2007

kenmerk: 251206

2 / 3

Feiten

Appellant heeft zeer langdurig - rechtmatig - in Nederland verbleven (vanaf 1986 tot en met 1996). In 1992 is appellant in het bezit gesteld van een vergunning tot vestiging. Appellant is sinds lange tijd bekend met ernstige psychische klachten. In 1996 is hij in overspannen toestand naar Marokko gereisd en aldaar is hij langdurig opgenomen geweest in een psychiatrische inrichting. Op 29 mei 1998 heeft verweerder de verblijfsvergunning van appellant ingetrokken wegens verplaatsing van het hoofdverblijf. Het beroep gericht tegen het bezwaarschrift is door de rechtbank Den Haag d.d. 3 februari 2000 ongegrond verklaard. Vanwege de ex tunc toetsing liet de rechtbank in die uitspraak de stelling, dat appellant zijn wil niet kon bepalen buiten beschouwing.

Grieven**Grief I**

In de aangevallen uitspraak overweegt de rechtbank, dat er geen sprake is van nieuwe feiten en of gewijzigde omstandigheden, die verweerder hadden moeten nopen terug te komen op een eerder genomen besluit.

Dit oordeel kan niet worden gedeeld en daartoe is het volgende van belang. Niet in geschil is, dat pas na 2000 stukken van de behandelend psychiater zijn overgelegd, waaruit blijkt dat appellant handelingsonbekwaam is gedurende de bewuste periode. Anders dan de rechtbank overweegt wordt staande gehouden, dat het appellant niet kan worden aangerekend, dat deze stukken pas na de beslissing op bezwaar tegen de intrekking beschikbaar zijn gekomen. Dit houdt in de eerste plaats verband met het feit, dat appellant er langdurig zeer slecht aan toe was juist vanwege zijn psychische klachten. Als gevolg hiervan was hij niet bij machte om te bewerkstelligen, dat een verklaring met de juiste informatie werd verkregen van zijn behandelaar. Bovendien speelt een rol, dat appellant in Marokko verbleef (verblijft) en de communicatie tussen enerzijds de psychiater en anderzijds de familie en rechtshulpverlener(s) destijds ook moeizaam verliep.

Voorts zou een consequentie van het oordeel van de rechtbank zijn, dat het standpunt dat appellant destijds wilsonbekwaam was nimmer aan een rechterlijk oordeel zou kunnen worden onderworpen.

Gelet hierop moet worden geoordeeld, de in het kader van het herzieningsverzoek en daarop volgende procedures overgelegde stukken van de behandelaar van appellant niet eerder hadden kunnen worden overgelegd. Derhalve is er sprake van nieuwe feiten en gewijzigde omstandigheden, die verweerder hadden moeten tot het terugkomen op een eerder genomen besluit.

1 mei 2007

kenmerk: 251206

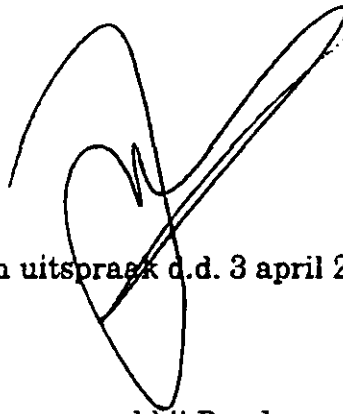
3 / 3

Redenen waarom appellant u verzoekt:

- het hoger beroep gegrond te verklaren;
- de uitspraak van de rechtbank te vernietigen;
- het beroep alsnog gegrond te verklaren;
- verweerder op te dragen een nieuw besluit te nemen met inachtneming van uw uitspraak;
- gedaagde te veroordelen in de proceskosten in beroep en hoger beroep;
- gehoord te worden.

Utrecht, 1 mei 2007

Gemachtigde

Bijlage: kopie van uitspraak d.d. 3 april 2007

NB

Toevoeging is aangevraagd bij Raad voor Rechtsbijstand te Amsterdam.
Griffierecht ten laste van rekening-courant van gemachtigde.